

نوآوری به صورت مشترک در سیستم های کشاورزی خانوادگی و کشاورزی پایدار

مهدی پیرانی^۱

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد رشته ترویج و آموزش کشاورزی در دانشگاه تربیت مدرس

Mehdi.pirani69@gmail.com

بخش بزرگتری از جمعیت کشاورزان در سراسر جهان با کشاورزی خانوادگی امرار معاش می کنند. هدف این مطالعه کمک توسعه و رشد کشاورزی پایدار، تولید مواد غذایی، کاهش فقر در مناطق روستایی و کشاورزی خانوادگی با رهیافت های سیستمی جدید است. از ویژگی های این رهیافت است که کشاورزی خانوادگی را سودآور کند، استفاده کارآمد از منابع داشته باشد و همچنین سازگاری این نوع کشاورزی را با محیط زیست فراهم نماید. در سالهای اخیر در کشورهای مختلف جهان کشاورزان خانوادگی در مواجهه با کاهش قیمت محصول و افزایش هزینه محصولات کشاورزان برای حفظ درآمد خود مجبور به افزایش استفاده از کودشیمیایی و آبیاری بی رویه زمینهای زراعی شان کردند، که صدمه جبران ناپذیری به محیط زیست وارد کرد و باعث تخریب خاک بسیار از مناطق در سراسر جهان شده و این کار روز به روز هم تشدید می شود، جلوگیری از این عامل رسالت ترویج و آموزش کشاورزی است که با پیشنهاد و مشاوره فنی در یک فرآیند مشترک نوآوری که شامل کشاورزان خانوادگی بشود و ترکیبی سیستمیک در طراحی مجدد سیستم های کشاورزی خانوادگی که همرا با یادگیری اجتماعی و نظارت پویا و ارزیابی موثر از سیستم های کشاورزی خانوادگی را به کشاورزان معرفی نماید. بنابراین شناخت و آگاهی دقیق از سیستم های کشاورزی خانوادگی که کشورهای مختلف به ویژه در چند سال اخیر در پیش گرفتند می تواند برای آموزشگران کشاورزی مفید واقع شود. بر این اساس مقاله حاضر، با استناد به مقالات مختلف به معرفی نوآوری به کار گرفته شده در سیستم های کشاورزی خانوادگی و کشاورزی خانوادگی به عنوان رهیافت جدید در کشورهای مختلف جهان پرداخته است. و سعی کرده کاربردی ترین این سیستم ها معرفی نماید.

واژه های کلیدی: نوآوری، کشاورزی خانوادگی، ترویج و آموزش کشاورزی، کشاورزی پایدار